826/09

Den 2. november 2009 blev i sag nr. 75.252:

xxxxxxxxx xxxx xxxx
xxxxx xxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Runa Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sin arbejdsplads har været omfattet af en heltidsulykkesforsikring i Runa Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et ulykkestilfælde, som blev anmeldt til selskabet i august 2008.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren kom til skade ved en færdselsulykke den 13/8 2003, hvorved hun pådrog sig en piskesmældsskade. Modpartens selskab og hendes eget ulykkesselskab anerkendte skaden og udbetalte en erstatning svarende til et mén på 5 %.

Af klagerens anmeldelse af 18/8 2008 til selskabet fremgår bl.a.:

> "Henvendte mig til modpartens forsikringsselskab Fair, men vidste først langt senere at mit eget forsikringsselskab Tryg, også skulle informeres herom. Fik anmeldt skaden begge steder. I Tryg fortalte man mig, jeg også skulle undersøge, om jeg skulle anmelde noget til mit arbejde S. Jeg ringede derfor dertil, til personalekontoret. De mente ikke jeg havde en forsikring, så kontaktede jeg Danica Pension, da jeg troede, det måske var der jeg skulle melde det. Mente jeg havde en ulykkesforsikring. Men ingen kunne lede mig til det eventuelle forsikringsselskab. Ergo så var jeg blevet misinformeret på trods af jeg ringede.
>
> Derfor er det rigtigt uheldigt for mig, at jeg nu har fundet ud af, at jeg var forsikret hos Runa."

I skrivelse af 21/10 2008 fra klageren til selskabets direktionssekretariat hedder det endvidere:

> " I 2003 ringede jeg til mit og modpartens forsikringsselskab, og fik der oplyst, jeg skulle undersøge, om jeg havde ulykkesforsikring via mit job.
> Jeg ringede til vores personale afd. i S. og de vidste intet og sendte mig videre til lønningsafd., som sagde at det eneste de kunne se, var at jeg over lønnen betalte til Danica Pension.
> Jeg ringede til dem og spurgte, om jeg havde en ulykkesforsikring der, svaret var nej.
>
> Jeg ringede ikke, som i skriver til luftfartsfunktionærerne, da jeg ikke i den forbindelse, kunne se nogen ide i at ringe til min fagforeningen fordi, jeg havde været udsat for et uheld.
>
> Jeg kiggede alt igennem i mine mapper, ledte efter en ulykkespolice fra mit job, og efter dokumenter, der kunne vise mig, om jeg var tilmeldt en ulykkesforsikring gennem jobbet ! Havde ingen dokumenter på at jeg var tilmeldt nogen ulykkesforsikring !
>
> Så ja, jeg tænkte jo, jeg så havde undersøgt det nøje, om jeg havde en ulykkesforsikring, og gjorde, derfor ikke mere ved sagen.
>
> I har ret i, at jeg da jeg blev ansat i 2001 underskrev en lille lille seddel, som betød, jeg havde en ulykkesforsikring hos jer, men det er så mange år siden, og jeg har siden ingen dokumenter, som bevis på jeg har denne forsikring.
> Jeg synes, derfor ikke jeg har haft mulighed for at vide, jeg havde den ulykkesforsikring hos jer."

Fagforeningen har ikke kunnet bekræfte, om det på daværende tidspunkt var angivet tydeligt på hjemmesiden, at medlemmerne var ulykkesforsikret hos selskabet.
Klageren har over for nævnet i sin klage og supplerende redegørelse af 21/1 2009 kritiseret selskabets afvisning og har desuden kritiseret, at man som gruppemedlem ikke har et medlemsbevis eller kopi af indmeldelsen. På baggrund heraf er det klagerens opfattelse, at hun har krav på erstatning, da hun ikke er blevet behørigt informeret om sin ulykkesdækning i selskabet.

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 28/1 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Vores medlem har oplyst, at hun ikke selv tænkte på at kontakte sin fagforening LFF i forbindelse med skaden og desværre blev hun heller ikke henvist til LFF, da hun kontaktede sin arbejdsgiver.
>
> Ved indmeldingen i LFF skal medlemmet underskrive en indmeldingsblanket. LFF har meddelt, at vores medlem har været medlem af LFF siden juli 2001, men at de desværre ikke længere er i besiddelse af den blanket, som vores medlem har underskrevet, da disse alene gemmes i 5 år. LFF har i stedet fremsendt en identisk kopi af den indmeldelsesblanket, som vores medlem har underskrevet. Som det fremgår heraf oplyses det både på forsiden og på

bagsiden, at man ved indmelding også bliver omfattet af en ulykkesforsikring og at denne ydelse er inkluderet i kontingentet.

På baggrund heraf er det vores opfattelse, at vores medlem ikke kan være uvidende om ordningens eksistens, da hun lidt over 2 år senere kommer ud for et ulykkestilfælde. Vi henviser til nævnets kendelse 67.655.
I henhold til forsikringsaftalelovens § 29 forældes et krav 'to år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om sit krav, og om at det er forfaldet, og i al fald fem år efter kravets forfaldstid.'

Det er vores opfattelse, at vores medlem, i hvert fald på tidspunktet, hvor hun modtog erstatning fra Fair Forsikring, var bekendt med sit krav og at kravet var forfaldent og at dette kunne anmeldes til gruppeulykkesforsikringen.

I medfør af § 29 er kravet senest forældet to år efter udgangen af 2005, dvs. pr. 01.01.08."

I reaktion på selskabets svar til nævnet har klageren i skrivelse af 2/2 2009 udtrykt sin undren over selskabets henvisning til, at hun burde kende til kravet, da hun modtog erstatning fra det andet selskab, idet hun jo ikke kendte til eksistensen af sin ulykkesforsikring i selskabet. Klageren kritiserer igen i denne forbindelse, at hun aldrig har modtaget et medlemsbevis.

Selskabet har i skrivelse af 26/2 2009 anført, at man ikke har mulighed for at udstede individuelle navngivne policer, da der er tale om en gruppeordning, hvor medlemskredsen løbende udskiftes.

Klageren har i skrivelse til nævnet af 4/3 2009 anført, at andre selskaber tilsyneladende har mulighed for at udstede gruppemedlemsbeviser og har i den forbindelse oplyst, at hendes arbejdsgiver nu har skiftet gruppeforsikringsselskab, og at dette nye selskab straks har sendt et medlemsbevis ud til alle.

Afslutningsvis har klageren i skrivelse af 4/3 2009 anført:

"Jeg mener, jeg har gjort alt, hvad der stod i min magt, for at finde ud af, om jeg havde en ulykkesforsikring via mit job. (se bl.a. tidligere breve i denne sag).
Men at hovedårsagen til, at jeg nu står i denne situation og skal kæmpe for min erstatning, fordi skaden er anmeldt sent, skal findes i Runas manglende information om mit medlemsskab til mig som medlem."

Af indmeldelsesblanketten til klagerens faglige organisation, LFF, som er omtalt i selskabets skrivelse af 28/1 2009, fremgår bl.a.:

4. 75.252

"***Ekstra fordele for medlemmer***

- Heltids ulykkesforsikring er inkluderet i kontingentet. Dækning 250.000 kr. ved død og op til 500.000 kr. ved invaliditet
- Billige forsikringer (familie, bil etc.)
- Favorabel sommerhusudlejning i LFF's egne sommerhuse
- Rabat på Eurocard-gebyr"

Nævnet udtaler:
Nævnet må efter det oplyste lægge til grund, at klageren ved indmeldelsen i sin faglige organisation har underskrevet en tilmeldingsblanket, hvoraf det fremgik, at medlemskabet indebar, at hun blev omfattet af en heltidsulykkesforsikring, uden at der i øvrigt blev oplyst om, hvilket selskab der var tale om. Efter det oplyste er klageren ikke i øvrigt f.eks. over sin lønseddel eller ved udstedelse af et forsikringsbevis blevet orienteret om, at hun var omfattet af ulykkesforsikringen.

Nævnets flertal - 2 medlemmer - udtaler herefter:
Om end det er forståeligt, at klageren havde glemt ulykkesforsikringsdækningen gennem sin faglige organisation, finder nævnets flertal henset til oplysningerne om forsikringen, der fremgik på tilmeldingsblanketten til den faglige organisation, at klageren ikke har været i en sådan utilregnelig uvidenhed om sit krav, at det kan begrunde en suspension af forældelsen.

Klageren har til støtte for, at forældelse ikke er indtrådt, henvist til, at det indklagede selskab ikke har udstedt medlemsbevis til de forsikrede.

Efter nævnets flertals opfattelse må det være grupperepræsentanten - i dette tilfælde klagerens fagforening - der sammen med forsikringsselskabet aftaler, hvilken information der skal gives til forsikrede, og hvem der skal give den. Det er ikke over for nævnets flertal godtgjort, at det indklagede selskab ikke har overholdt aftalen med klagerens fagforening.

Da nævnets flertal må erklære sig enigt med selskabet i, at klageren, senest da hun modtog erstatning fra sin egen ulykkesforsikring i 2005 og modpartens ansvarsforsikring, måtte være klar over, at hendes følger berettigede til et krav fra en ulykkesforsikring, blev kravet forældet ved udgangen af 2007 og var således forældet ved anmeldelsen til selskabet i 2008.

Nævnets flertal finder herefter ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Nævnets mindretal - 1 medlem - finder, at forældelsen af klagerens krav må anses som suspenderet på grund af klagerens utilregnelige uvidenhed herom. Da kravet ved indbringelsen for nævnet den 21/1 2009 herefter ikke er forældet, finder nævnets mindretal, at selskabet skal yde klageren forsikringsdækning

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann